

یادداشت

علی مغانی

بی احتیاطی و فقدان تمرکز، پرسپولیس را از جام دور کرد

بازی اشتباه‌های سرنوشت‌ساز

پرسپولیس برای فینال با ایده مشخصی وارد زمین شده بود. یحیی گل محمدی با شناخت درستی که از اولسان داشت، با تیمکت نشین کردن کمال کامیابی‌نیا، چیدمان ۳-۲-۴ را انتخاب کرده بود. حضور بشار رسن پشت سرمهدی عیدی و شیفت کردن دائمی امید عالیشاه و سیامک نعمتی به کانال مرکزی، عملاً پرسپولیس را در مرکز زمین صاحب برتری عددی کرده بود. در واقع عالیشاه و نعمتی وقتی که صاحب توپ نبودند، روی مدافعان کناری اولسان فشار می‌آوردند و در زمانی که مالکیت در اختیار پرسپولیس قرار می‌گرفت، به مرکز زمین متمایل می‌شدند تا بشار رسن، گزینه‌های متنوع‌تری برای پاس دادن در اختیار داشته باشد. در این وضعیت سعید آقایی و مهدی شیری وظیفه داشتند بالاتر از همیشه بازی کنند. بدن ترتیب، اولسان و از کانال‌های کناری توان نفوذ داشت و ونه بیت گارام در مرکز زمین می‌توانست مهاجم خطرناک نیشم را تغذیه کند.

البته بازی برای پرسپولیسی‌ها خوب شروع نشد. در روزی که استرس تمام ۲۲ بازیکن را تحت تأثیر قرار داده بود، قرمزها در ۲ دقیقه ابتدایی بارها با اشتباه فردی و پرسینگ هوشمندانه خط سوم و چهارم اولسان، در مناطق مؤثر زمین توپ را از دست دادند.

در واقع، شروع بازی با برتری محسوس حریف همراه بود و موقعیت آشکار گل هم در همین دقیقه برای اولسان شکل گرفت اما هر چه از زمان بازی گذشت، پرسپولیس به جریان بازی مسلط‌تر شد و حتی پیش از اینکه به گل برسد، کاملاً تعادل را به بازی برگرداند.

گلی که پرسپولیس را بیش انداخت، همانی بود که قبل از شروع بازی درباره آن صحبت می‌شد. ضعف بزرگ مدافعان کناری اولسان در حفظ توپ، پرسینگ به موقع سیامک نعمتی و آگزیو بودن بشار رسن، به مهدی عیدی کمک کرد تا مهم‌ترین گل دوران فوتبالتش را به ثمر برساند. این گل، نتیجه شناخت دقیق حریف و فشار آوردن روی نقاط ضعف اولسان بود. پرسپولیس از «اشتباه رایج» اولسان، به هوشمندانه‌ترین شکل بهره‌برداری کرد اما خودش هم اسیر «اشتباه رایج فوتبال ایران» یعنی سهل انگاری‌های گل در شست مدافعان شد. هر دو پناالتی اولسان، چیزی نبود جز بی احتیاطی افراطی فردی. احمد نورالهی در صحنه‌ای مرتکب خطای پناالتی شد که اولسان در موقعیت آشکار گلزنی نبود و مهدی شیری هم در لحظه‌ای که هیچ نشانی از «تمرکز» در او دیده نمی‌شد، بزرگ‌ترین هدیه را نصیب حریف کرد.

به تعبیری در بازی‌ای که اشتباهات در آن تعیین‌کننده بودند، پرسپولیس یک بار بیشتر از اولسان اشتباه کرد و به همین سادگی جام قهرمانی را به کره فرستاد.

نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد، واکنش نه چندان مؤثر پرسپولیس بعد از پذیرفتن گل دوم بود.

برنامه‌هایی که یحیی گل محمدی در ابتدای بازی طراحی کرده بود و آن تمرکز برای بستن خط ارتباطی میان هافبک‌ها و مهاجم اولسان، معطوف به شرایطی بود که پرسپولیس از حریف عقب نباشد و طبیعی بود که در وضعیت جدید، تاکتیک‌ها به نظر می‌رسد که یحیی می‌بایست خیلی زودتر به سراغ نقشه دوم (پلن بی) می‌رفت اما از دقیقه ۵۵ دومین گل اولسان به ثمر رسید. ۲۰ دقیقه طول کشید تا مرمی پرسپولیس شیری را از زمین بیرون بکشد، سیامک نعمتی را به خط دفاع منتقل کند و با حضور آرمان رضانی، بازی را با دو مهاجم هدف دنبال کند.

در دقیقه پایانی، طبیعی بود که پرسپولیس تیم حمله‌ور زمین باشد و اگر این دقیق را مرور کنید، می‌بینید که اولسان در همان ارشال‌های بلندی که به مقصد رضانی و عیدی صادر می‌شد، متزلزل و آشفته بود.

در همان لحظات بود که مشخص شد دور زدن مدافعان کناری اولسان، کار چندان دشواری نیست و می‌شد در دقیقه بیشتری از مزیت بزرگ برتری در بازی هوایی، استفاده کرد.

فارغ از کلیشه رایج «این شکست چیزی از ارزش‌های ما کم نمی‌کند»، باید به این نکته اشاره کرد که پرسپولیس بازنده سربلندی نبود و با وجود محدودیت‌هایی که یحیی گل محمدی در استفاده از نفرتا مؤثرش داشت، نمایشی هوشمندانه و آبرومند داشت.

خبر

نتیجه تست PCR تماشاگران فینال آسیا در ۲۰ دقیقه

کارگران ملیت‌های دیگر در کنار ۲ هزار هوادار ایرانی

مسئولان برگزاری مسابقات در قطر بعد از بررسی‌های فراوان، تصمیم گرفتند که با حفظ پروتکل‌های بهداشتی، مجوز حضور ۲۰ هزار تماشاگر در ورزشگاه را برای فینال لیگ قهرمانان آسیا صادر کنند. از ۱۰ هزار نفری که مجوز حضور پیدا کرده بودند اما در نهایت ۸۷۰۰ تماشاگر در ورزشگاه الجنوب حاضر شدند که ۲ هزار نفر از آنها ایرانیان مقیم قطر بودند. هواداران کره‌ای هم به زحمت به ۱۰۰ نفری رسیدند. مابقی حاضران در ورزشگاه اما کارگران ملیت‌های دیگر مثل هندی، پاکستانی و فیلیپینی بودند که برای کار در پروژه‌های مختلف قطر، در این کشور ساکن بودند. با توجه به اینکه بازی فینال

رشد چشمگیر دنبال‌کنندگان صفحه‌ای افسی فارسی

نیم میلیون بیننده گزارش عادل

حضور عادل فردوسی‌پور در قطر و گزارش اینستاگرامی او در صفحه ا‌ی افسی فارسی، اتفاقات فینال آسیا را زیر سایه خود قرار داده بود. خبر پخش گزارش او بعد از مدت‌ها دوری‌اش از گزارشگری، باعث شد که صفحه اینستاگرام فارسی در دو روز، رشد چشمگیری در عدد دنبال‌کنندگان خود داشته باشد و مرز یک میلیون دنبال‌کننده را رد کند. این تعداد دنبال‌کننده حتی از

کارشناسان تصمیم به حمایت گرفتند

صحت‌های یحیی گل محمدی بعد از پایان بازی پرسپولیس - اولسان و آنچه علی بریین به عنوان بینکسوت پرسپولیسی بعد از بازی در آتن زنده تلویزیونی گفت، همان چیزی بود که باعث شد بسیاری از کارشناسان فنی، از نقد جدی عملکرد پرسپولیس حائل قضا و تا چند روز بعد از بازی خودداری کنند. اینکه پرسپولیس امکانات

دیدگاه

دکتر جاوید جعفری قهرمانی ● مشاور استعدایابی فولام

اولین نکته‌ای که درباره بازی فینال پرسپولیس مقابل اولسان به ذهنم می‌رسد این است که شانس در خدمت ذهن آماده است. هیچ یاد موافقی برای کشتی که مقصد مشخصی ندارد، نمی‌وزد و این واقعیت فوتبال در فینال آسیا بود.

اولین چیزی که باعث ناامیدی من می‌شود این است که خیلی واضح بود که کره‌ای‌ها اصلاً آمیدی به معنی باور مطلق نداشتند که این بازی برای آنهاست. آنها آمده بودند تا بازی را محک بزنند اما ترس به طور مشخص در ساق‌های‌شان دیده می‌شد. این را می‌شد از گل اول پرسپولیس متوجه شد؛ زمانی که تحت فشار قرار می‌گرفتند، خیلی راحت توپ را لو می‌دادند. موضوع آزاد رنده اما این است که ما برای این ترس هیچ برنامه‌ای نداشتیم. چندین بار موقعیت کرتر پیش آمد و هیچ شایهتی بین کرتهای پرسپولیس وجود نداشت. هیچ گویویی تکرار نمی‌شود و به همین دلیل هیچ فرصتی نمی‌تواند ساخته شود. این مساله دردناکی است برای تیمی که دارد در فینال لیگ قهرمانان آسیا بازی می‌کند.

مهم‌ترین نکته در فینال‌هایی در این سطح، به دلیل روزملی این کشور برگزار می‌شد، این کارگران با تمهیداتی که از سوی شرکت‌های کارفرمای آنها در نظر گرفته شده بود، با وسایل نقلیه ویژه و بوزورز آمدند. در ورزشگاه پرچم‌ها و لباس‌های رایگان در اختیار آنها قرار گرفت و با غذا از آنها پذیرایی می‌شد. تماشاگران ایرانی اما از طرف سفارت ایران برای تهیه بلیت ثبت‌نام کرده و بلیت رانته کرده بودند. همه افراد حاضر در ورزشگاه اما

در نهایت باید تست PCR را انجام می‌دادند و بعد از ۲۰ الی ۳۰ دقیقه، جواب تست برای هر فرد ارسال می‌شد و تماشاگران با همین اس‌اس‌اس ارسالی می‌توانستند برای دریافت بلیت اقدام کنند.

دیدگاه

علی کیانی موحد ●

اگر گزارش فینال جام باشگاه‌های آسیا را از صداوسیما ایران شنیده و یا پس از پایان بازی سایت‌ها و خبرگزاری‌ها را مرور کرده باشید، تیرتیر این یادداشت برای شما غریبه نیست؛ بارها و بارها مجریان برنامه فوتبال برتر شبکه سه به این نکته اشاره کردند که AFC به فوتبال ایران و پرسپولیس خیانت کرد و قهرمانی را از این تیم گرفت اما خلیات‌های AFC چه بود؟!

محرومیت عیسی

یکی از نکاتی که بسیار روی آن تأکید شد محرومیت ناجوانمردانه عیسی آل کثیر بود. محرومیتی ناجوانمردانه و طوانی‌مدت که امید اول گلزنی پرسپولیس را از بین برد اما هیچ‌کدام از مجریان و کارشناسان به این نکته اشاره نکردند که دفاع اولیه باشگاه پرسپولیس از عیسی آنقدر مبتدی و کودگانه بود که باعث این محرومیت شد! باشگاه پرسپولیس در دفاع اولیه بازی را بد باخت، آنقدر بد که حتی ممکن بود در تجدید نظر محرومیت بیشتر هم شود. و خواهم (!) برای بخشیدن محرومیت از سوی باشگاه به طور حتم بی‌نتیجه بود. دیگر زمان ولایت نیست که با قالیچه و فرش ولایت‌گری بتوان محرومیت‌ها را از بین برد!

بخشیدن امیری و دوستان

نکته دیگری که مجریان شبکه سه بسیار به آن اشاره کردند، این بود که پرسپولیس بازیکن تأثیرگذار نداشت و AFC می‌توانست با بخشیدن محرومان پرسپولیس راه را برای قهرمانی این تیم در آسیا هموار کند. و این دوستان حتی با خود فکر نکردند که چرا باید AFC محرومان را ببخشند؟! اگر این اتفاق برعکس می‌شد همین دوستان در حال دیدن گریبان خود AFC را به جانبدار می‌نهم نمی‌کردند؟! علاوه بر AFC باید بخواد پرسپولیس قهرمان شود؟ نکند این بازی برای مسئولان AFC یک دیدار ملی محسوب می‌شد؟

گل با انتقال توپ به زمین حریف، یک بازی صبورانه، با پخش شدن در زمین، دقت در پاس‌ها و نه با اجازه نفوذ به حریف دادن، آن هم در زمین خودش! نمی‌دانم یحیی بین دو نیمه به بازیکنانش چه گفته است؟ اما خیلی امیدوار بودم که بین دو نیمه بازیکنان از یحیی این را شنیده باشند که: «بچه‌ها عقب بنشینید، سیستم دفاعی منظمی داشته باشید. اول گل تخریب و اجازه بدهید که با ضحمله به گل برسید».

دلیل این مساله این است که تیمی که در دقیقه آخر نیمه اول به گل می‌رسد، ممکن است این ذهنیت را داشته باشد که بخواهد نیمه دوم را توانی شروع کند. اینطور پناالتی دادن و به آن شکل ریسک کردن، صرفاً برمی‌گردد به ذهنیت ناآماده بازیکنان ما. ما هرچند در سطح فینال آسیا حضور پیدا کردیم، هرچقدر هم که بازیکنان مان در این سال‌ها در لیگ درخشیدند اما اتفاقات این بازی نشان می‌دهد که عقبه ذهنی‌شان کماکان حرفه‌ای نیست چون کافی است کمی فکر کنید به اینکه وقتی VAR وجود دارد، تن دادن به چنین ریسکی به معنی پایان آن فرصت و اهدای یک گل به تیم حریف است.

پرسپولیس گل را دریافت کرد، ۲- یک عقب افتاد و ۳۰ دقیقه تا پایان بازی زمان داشت. چیزی که در این بخش از بازی انتظار می‌رفت، تغییر روند بازی بود اما چیزی که دیده شد، جابه‌جایی لیوان بالیوان بود. این مثال را مورینیو در توصیف تیم‌هایی استفاده می‌کند که چه در هنگام پیش بودن و چه عقب بودن، هیچ تفاوتی

در عملکردشان نمی‌بینید. زمانی که تیمت یک- صفر جلو افتاده است، باید روند بازی و کاری‌ات تفاوت داشته باشد باز زمانی که تیمت عقب است. در روند بازی پرسپولیس اما ما تفاوت محسوسی نمی‌بینیم. اگر در دقیقه ۶۰ یا ۷۰ دوربینی می‌رفت داخل بازی، بازی را متوقف می‌کرد و از بازیکنان می‌پرسید که دقیقاً الان گیم پلن (برنامه بازی) شما چیست؟ من شک دارم بازیکنان زیادی بوده باشند که بتوانند به این سؤال پاسخ بدهند.

یحیی قطعاً مربی باهوشی است و قطعاً آینده خیلی درخشانی هم در سطح مربیگری ایران دارد. هرچند در این بازی من انتظار بیشتری از یحیی داشتم. انتظار داشتم در این بازی، روند تغییرات داخل بازی و بخصوص تمپوی بازی را به نحو دیگری عوض کند. حداقل انتظار من از یحیی این بود که با شروع نیمه دوم، ترکیبش کمی محافظه‌کارانه‌تر و آماده برای استفاده از فرصت‌ها شود. تنها چیزی که در بازی فینال به آن نیاز دارم، فرصت‌هاست. به فینال تاتنهام و لیورپول در اروپا نگاه کنید. یک اشتباه، یک اتفاق، یک صحنه قهرمانی لیورپول. دقیقاً سال پیش از آن، همان داستان مقابل مادرید رخ داد. یک اشتباه از سوی لیورپول و از دست دادن موقعیت. فینال، جای فوتبال زیبا بازی کردن نیست. همه موفقیت تیم‌هایی مثل اینتر و پورتو را به خاطر می‌آورند و کسی به خاطر نمی‌آورد که در بازی‌های فینال، چه کیفیتی از بازی ارائه شده است.

انتظار داشتیم استراتژی تیم زمانی که بازی مساوی بود، با زمانی که عقب افتاد، متفاوت باشد اما من این تفاوت را ندیدم

اگر یک نفر، وسط بازی از بازیکنان پرسپولیس می‌پرسید، برنامه چیست؟

به جای تغییر روند، لیوان‌ها جابه‌جا شد

نکته ترسناکی که وجود دارد، بابت رفتار فنی ما به خارج از زمین مسابقه برمی‌گردد. وقتی به گزارشگران بازی هم نگاه می‌کنید، متوجه می‌شوید که ذهنیت طلبکار از زمین و زمان بودن را دارند. چطور ما انتظار داریم - وقتی می‌دانیم VAR وجود دارد - VAR به نفع ما عمل کند وقتی خطای محرز را انجام می‌دهیم؟ این نشان می‌دهد که چقدر فرهنگ ما از درک موقعیت عقب‌مانده است.

سؤال این است که آیا این فرهنگ، این گفتمان و باور در کادرفنی هم وجود داشته است؟ آیا منتظر این بوده که برای ما پناالتی گرفته شود و VAR به سود ما سوت بزند یا نه؟

اگر من در کادرفنی پرسپولیس بودم، دلم می‌خواست این موارد را ببینم. دلم می‌خواست فرصت‌طلب، آماده بودن برای شانس و ارزیابی در لحظه را ببینم.

چیزهایی که در فینال ندیدیم. زمانی که تیم یک- صفر جلو افتاد، انتظار تغییر داشتم. انتظار داشتم استراتژی تیم زمانی که بازی مساوی بود، با زمانی که یک گل جلو افتاد و بعد که عقب افتاد، متفاوت باشد اما من این تفاوت را ندیدم.

باز هم تأکید می‌کنم از نظر من علت بازی ضعیف پرسپولیس این نبود که از نظر فنی، تیم حریف خیلی برتری داشت یا پرسپولیس بازیکنان ضعیفی داشت. مساله ذهنیت ما بود. ما آماده بردن نبودیم.

باور نداشتیم که قهرمان می‌شویم و شاید داشتیم در سایه شکست در تجربه قبلی به سر می‌بردیم و همین مساله باعث شد توانیم آنطور که باید و شاید با یک منطق، استراتژی و برنامه مشخص بازی کنیم چون برنامه نداشتیم، به دست قضا و قدر سپردیم و این بار شانس همراه ما نبود.

خائن مثل AFC؟!!

میتاقی، عادل و چند داستان دیگر

و مهم‌ترین حاشیه‌ای که از دید گزارشگر بازی در چند روز گذشته برای فوتبال ایران و پرسپولیس از سوی AFC به وجود آمد، عدم اجازه ورود میتاقی و تیم فوتبال برتر به قطر بود چراکه سازمان صداوسیما ایران حق پخش مسابقه فینال را خریداری نکرده است. مگر مسئولان AFC نمی‌دانند که صداوسیما دست بده نداشته و فقط می‌تواند از دیگران پول بگیرد؟ چرا توقع داشتند وقتی می‌توان اکثر مسابقات فوتبال را بدون پرداخت پول پخش کرد، باید به آنها حق پخش می‌دادیم؟ واقعاً مسئولان AFC کم‌لطفی در حق علی فروغی کردند و تنظیمات مدارس را به هم زدند چراکه به جای موافقت با سفر میتاقی، عادل فردوسی‌پور را به قطر برده و از او خواستند بازی فینال را گزارش کند. حضور عادل در قطر ترس خلاص AFC، برپیکره تحریف باشگاه پرسپولیس بود!

توهم‌های دایی جانی

شاید اگر چند وقت یکبار درباره دایی جان تایلنول و توهماتش ننویسم، روزم شب نخواهد شد. نه اینکه خودم بخوام بنویسم بلکه اتفاقی می‌افتد که مجبور به نوشتن می‌شوم. مدیران صداوسیما ایران آنقدر درگیر توهم تئوری توطئه شده‌اند که فکر می‌کنند هر اتفاقی که در حال رخ دادن است، به طور حتم دشمن در آن نقش داشته که نمی‌توانند واقعیت‌های ساده را قبول کنند. و از همه بدتر اینکه تریبون سازمان را در اختیار مجری‌ای قرار می‌دهند که این توهم را به مخاطب القاء کند. شاید عده‌ای از مخاطبان به حرف‌های مجری خوشش بیایند اما برخی دیگر نیز آن حرف‌ها را باور می‌کنند. به همین دلیل بود که علی‌بریین در انتهای برنامه فوتبال برتر از مردم خواشش کرد به سایت‌ها هجوم نبرده و فحش ندهند! علی آقا، تحریک‌کننده فحاشی مردم در صحنه اجتماعی داور جام جهانی و جام ملت‌ها و یا دیگر افراد، مگر جز گزارش‌های اشتباه و ناخردانه برخی از مجریان صداوسیما بوده؟!

این فینال هم به پایان رسید و پرسپولیس نایب قهرمان آسیا شد اما به طور حتم هیچ چیز از ارزش‌های این تیم کم نخواهد شد!

رفتن پوسه‌زن برلگو

شاید هم جدا شدن شجاع خلیل‌زاده تقصیر AFC بود! اینکه باشگاه پرسپولیس به بدترین شکل ممکن در این چند ماه اداره شد و کار به جایی رسید که بازیکنان این تیم که اتفاقاً جزو بازیکنان مؤثر هم بودند با جدا شدن از باشگاه دست مربی را خالی گذاشتند را تقصیر چه فردی بیندازیم؟ دست‌های پشت‌برده AFC که از آستین وزیر ورزش و هیأت مدیره و رسول‌پناه بیرون آمده بود تا پرسپولیس ناکام بماند؟! تیمی که در راه قهرمانی است، چگونه بهترین بازیکن‌هایش به سادگی جدا می‌شوند و حتی مبلغ حق انتقالی هم از ترانسفرشان به باشگاه نمی‌رسد؟

اولسان VAR دوست

گزارشگر بازی چند باری اولسان VAR دوست را به کار برد و اینکه چندبار VAR به کمک این تیم آمده. فوتبال و بازیبندی مجدد صحنه‌های بازی مانند والیبال و کشتی نیست که شما درخواست کنید و این اتفاق بیفتد. اگر صحنه مشکوکی باشد داوران VAR آن را به داور بازی منتقل کرده و بعد تصمیم‌گیری در این مورد با هم برعهده داور وسط خواهد بود.

پس اینکه یک تیم در فینال دوبار روی اشتباهات کودکانه مدافعين حریف به وسیله VAR از روی نقطه پناالتی به گل می‌رسد، ربطی به علاقه‌اش به VAR ندارد.